

Sygn. akt XI Ns 15/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR P. L.

P. sekretarz sądowy A. B.

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2017 r. w T..

sprawy z wniosku

(...) BANKU (...) S.A. w W.

z udziałem

K. P. (1)

K. P. (2)

Gminy M. T.

A. P.

A. S.

M. P.

M. S.

J. S.

D. P.

o stwierdzenie nabycia spadku po:

B. P.

I. stwierdza, że spadek po B. P.
zmarłym dnia 3 kwietnia 2015r. w T.
mającym ostatnie zwykłe miejsce pobytu T.
na podstawie ustawy
nabyła wprost córka D. P. (córka B. i A.) w całości,

II. ustala iż każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygn. akt XI Ns 15/17

UZASADNIENIE

W dniu 3 stycznia 2017 roku (...) BANK (...) S.A. złożył wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po B. P., zmarłym 3 kwietnia 2015 roku, ostatnio stale zamieszkałym w T.. Jako uczestników postępowania wnioskodawca wskazał

znanych mu spadkobierców ustawowych po zmarłym : A. P., K. P. (1), K. P. (2), A. S., M. P., M. S., J. S., D. P., przy czym zaznaczył, że wszyscy oni odrzucili spadek po zmarłym. W związku z tym wniósł również o ustalenie przez Sąd z urzędu kto jest spadkodawcą. Wnioskodawca w uzasadnieniu wskazał, iż zmarły zawarł umowę pożyczki, która do dnia dzisiejszego nie została spłacona, stąd też ma on interes w ustaleniu spadkobiercy oraz stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłym.

Sąd ustalił, co następuje:

B. P. zmarł w T. 3 kwietnia 2015 roku. W chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z A. P.. Z małżeństwa pochodzi trójka dzieci : K. P. (2), A. S. i K. S.. Zmarły zawierał związek małżeński dwa razy - z pierwszego małżeństwa pochodzi córka D. P.. Żadnych innych dzieci nie posiadał, nikogo nie przysposobił. Nie pozostawił testamentu.

(dowód: odpis skrócony aktu zgonu B. P. k. 40, odpis skrócony aktu urodzenia D. P. k. 68, zapewnienie spadkowe K. P. (1) k. 62v)

A. P., K. P. (1), K. P. (2) oraz A. S. 11 sierpnia 2015 roku odrzucili przypadający im z mocy ustawy spadek po zmarłym B. P.. Następnie 30 grudnia 2015 roku spadek odrzucili K. P. (1) w imieniu małoletniej córki M. P. oraz A. S. w imieniu swoich małoletnich córek M. S. i J. S..

(dowód: wypis aktu notarialnego nr 2974/2015 z dnia 30.12.2015 r., wypis aktu notarialnego nr 1847/2015 z dnia 11.08.2015 r.)

Zmarły zawarł w dniu 21 czerwca 2007 roku umowę o kredyt z (...).

(dowód: kopa umowy z dnia 21 czerwca 2017 roku)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został przyjęty na podstawie aktów stanu cywilnego oraz zapewnienia przyjętego od K. P. (1) i nie był kwestionowany przez wnioskodawcę, ani przez uczestników.

Zgodnie z art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Pierwszeństwo ma dziedziczenie testamentowe. Dziedziczenie ustawowe wchodzi w grę co do całości spadku, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy lub gdy żadna z powołanych przez niego osób nie chce lub nie może być spadkobiercą (art. 926 § 2 k.c.).

Zgodnie zaś z art. 670 § 1 k.p.c. Sąd z urzędu bada kto jest spadkobiercą, a w szczególności bada czy spadkodawca pozostawił testament. W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, że zmarły nie pozostawił testamentu. Krąg spadkobierców zmarłego podlegał zatem ustaleniu na podstawie ustawy.

Stosownie do treści art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek. Dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta spadku. Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadł, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych.

Zgodnie z treścią art. 925 k.c. spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku, tj. z chwilą śmierci spadkodawcy (art. 924 k.c.). Data śmierci spadkodawcy decyduje zatem o kręgu osób uprawnionych do dziedziczenia po zmarłym. Wejście przez spadkobierców w ogół praw i obowiązków zmarłego następuje z mocy prawa. Sąd badając z urzędu kto jest spadkobiercą ustala krąg osób, które uprawnione są do dziedziczenia, i które żyją na dzień śmierci spadkodawcy.

Spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź też spadek odrzucić (art. 1012 k.c.). W niniejszej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 1015 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 października 2015 r., ponieważ otwarcie spadku nastąpiło przed dniem 18 października 2015 r. (art. 6 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2015 r., poz. 539). Art.

1015 § 1 k.c. stanowi, że oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania. Zgodnie natomiast z art. 1015§2 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 października 2015 r. brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku. Spadkobierca, który spadek odrzucił, zostaje wyłączony od dziedziczenia, tak jakby nie dożył otwarcia spadku.

W braku małżonka spadkodawcy, jego krewnych i dzieci małżonka spadkodawcy, powołanych do dziedziczenia z ustawy, spadek przypada gminie ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy jako spadkobiercy ustawowemu (art. 935 k.c.).

W przedmiotowej sprawie zarówno żona jak i dzieci z drugiego małżeństwa zmarłego złożyły oświadczenia o odrzuceniu spadku. Następnie dzieci spadkodawcy złożyły, po uzyskaniu zgody Sądu Rodzinnego, analogiczne oświadczenia w imieniu wnuków zmarłego. Jediną osobą z kręgu spadkobierców, która nie złożyła oświadczenia o odrzuceniu spadku jest córka z pierwszego małżeństwa D. P.. W tym stanie rzeczy należało uznać, iż to ona zgodnie z ustawą nabyła wprost całość spadku po B. P..

Wobec powyższego na podstawie art. 926 k.c., art. 931 § 1 k.c., art. 1015 k.c. orzeczono jak w pkt I. postanowienia.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.